Tisdag, 15 februari 2022

P9_TA(2022)0017

Begäran om fastställelse av Mario Borghezios immunitet

Europaparlamentets beslut av den 15 februari 2022 om begäran om fastställelse av Mario Borghezios immunitet och privilegier (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av Mario Borghezios begäran, daterad den 13 november 2018, tillkännagiven i kammaren den 25 mars 2019, upprepad den 27 maj 2021 av Mario Borghezio och överförd till utskottet för rättsliga frågor den 7 juli 2021, om fastställelse av hans immunitet och privilegier med anledning av brottmålsförfarande nr 4975/16 RGNR vid åklagarmyndigheten i Imperia, Italien,

— efter att ha hört Mario Borghezio i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019 ([1]),

— med beaktande av artiklarna 5.2, 7 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0015/2022), och av följande skäl:

A. Mario Borghezio, ledamot av Europaparlamentet fram till den 2 juli 2019, har begärt fastställelse av sin parlamentariska immunitet med anledning av ett brottmålsförfarande vid åklagarmyndigheten i Imperia.

B. Mario Borghezio påstås ha haft en dispyt med en anställd vid ett järnvägsföretag som ska ha nekat honom att åka med ett tåg eftersom han inte hade giltig biljett.

C. Vid utfrågningen av Mario Borghezio i utskottet för rättsliga frågor anförde han inget som skulle kunna leda till slutsatsen att dispyten handlade om att den före detta ledamoten uttryckt en politisk åsikt.

D. Den påstådda överträdelsen rör därmed inte yttranden som han gjort eller röster han avlagt under utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

E. Artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier är endast tillämplig på Europaparlamentets ledamöter. Mario Borghezio var ledamot av Europaparlamentet fram till den 2 juli 2019. När ställningen som ledamot av Europaparlamentet upphör, upphör även den tillhörande immuniteten, vars varaktighet enligt artikel 9 i protokoll nr 7 är begränsad till detta mandat ([2]).

F. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som ”anklagad” ([3]).

1. Europaparlamentet beslutar att inte fastställa Mario Borghezios immunitet och privilegier.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de berörda italienska myndigheterna och till Mario Borghezio.

([1]) Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, Jungqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

([2]) Tribunalens dom T-284/17, punkt 28.

([3]) Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.